

Vasas Tamás

Mindenben benne vagyok

nagyon szeretek pakolni.

ez itt például a gyerekkorom csúzlja.

vagy, ez a csúzli az egész gyerekkorom....

persze teleírt papírokat is mutathatok.

itt pár cetliből palimpszeszt lesz,

gyerekcsonkából gyúrt felnőtt.

*én valahogy így szülehettem... eleve legalább 40 évesen,
eleve extra fájdalmakkal szülőnek is, nekem is, mert ami
megy egy babának, az nehéz lehet egy felnőttnek,
és fordítva is, de kifejezetten világra jönni?
most ezt gondolom...*

*hazajöttem. itthon vagyok. vasárnap délután van,
hallom anyámék horkolását az emeleten.*

*de csak pakolok tovább, jönnek
a fa karkötők és nyakláncok.*

és így tovább, és így tovább, ilyet látott már mindenki.

*aztán csendben, hogy fel ne ébresszem,
benyitok apám dolgozószobájába.*

*megszagolom a krémszínű fotelt,
mélyre szívom a műbőrbe ivódott
köntöse kamillateás szagát.*

tapogatom picit a könyveit is.

nagyon szeretek pakolni.

hihetetlen...

*én itt, és mondjuk ki újra, hogy itthon,
mindenben benne vagyok.*

csak éppen bennem nincs semmi.